

funktion her, selv om vi kan høre i et og alt, at alt, hvad der normalt hører en normalstat til, placerer man et andet sted.

Jeg mener, den er gennemsyret af et forsøg på at lade være med at fortælle folk, hvad det her går ud på. Hvis det er den EU-debat, man vil føre videre, som vi har kendt i så mange år, og som der nu altså er et flertal for at fortsætte, så har man jo glemt alle de der flotte ord om, at man skulle bygge bro mellem ja- og nejsiden og alle de der ting i forbindelse med, at man nu skulle i gang med at lave et nyt traktatgrundlag.

Så jeg savner altså en større ærlighed, hvor man simpelt hen klart siger, også i et forslag til vedtagelse, f.eks. at det er flertalsafgørelser i stedet for at kalde det demokratisk, mere effektivt. Det er sådan nogle florumvundne ord, man bruger, i stedet for bare at sige stille og roligt, hvad det drejer sig om, så folk kan forholde sig til det.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Det er da rigtigt, som det bliver nævnt af de forskellige spørgere, at denne gang lægges der op til nogle traktatændringer på de såkaldt institutionelle områder. Det er ikke det mest folkelige i denne verden, men det er altså nødvendigt, at man har et velfungerende samarbejde. Det er nødvendigt, at man har et åbent samarbejde, for at vi kan få løst nogle af de grænseoverskridende problemer, vi har i dag.

Langt hen ad vejen er det jo allerede i dag muligt at løse grænseoverskridende opgaver i EU. Vi skal bare sikre, at det sker mere effektivt. Men der er selvfølgelig også et par nye politiske områder, som man savner lidt i det eksisterende samarbejde. Det kunne f.eks. være sådan noget som at få flertalsafgørelser ved miljøafgifter, så man kunne få gjort noget ved forureningen på europæisk plan, så det ikke kun var her i landet, vi havde en CO₂-afgift.

Det kunne også være kriminalitetsbekæmpelse, som jo ligger i det der mellemstatslige, som jeg godt ved EU-modstanderne er meget begejstrede for, men som jo i realiteten er meget lidt effektivt, hvis det, man ønsker, er at fange forbrydere.

Ja, denne gang handler det meget om at forbedre samarbejdet, også at lave nogle restriktioner med hensyn til, hvor langt EU kan gå i forhold til de enkelte borgere. Det er vigtigt. Men det er da klart, at det måske ikke er det mest folkelige.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Man kan ikke beskylde fru Charlotte Antonsen for at svare på konkrete spørgsmål. Det vil bestemt være en hel urimelig beskyldning.

Kl. 18.00

Vi har det grænseoverskridende problem, at der sidder en flok bureaukrater nede i Bruxelles, som vil ødelægge vores drikkevand. Vi har det grænseoverskridende problem, at der sidder en flok bureaukrater nede i Bruxelles, som ikke vil tillade os at indføre maksimal transporttid for dyretransporter. Vi har det grænseoverskridende problem, at der sidder en flok bureaukrater nede i Bruxelles, som ikke vil fremsætte et lovforslag om forbud mod og vurdering af kemikalier, fordi industrien har sagt til dem, at det må de ikke.

Er de tre problemer ikke problemer, som i allerhøjeste grad burde optage os i forbindelse med en traktatforhandling, så vi fik en miljøgaranti, en dyrevelfærdsgaranti, en drikkevandsgaranti, som vi savner i den nuværende traktat? Det synes jeg da at fru Charlotte Antonsen godt kunne tage og svare på.

Hvis det så er sådan, at man siger, at den her traktat ikke skal vedrøre dagligdagens problemer, at den ikke skal vedrøre de problemer, vi står i til halsen, at den skal vedrøre alt mulig anden luftig snak, jamen så kan man jo vedtage det. Så siger jeg bare, at så tror jeg ikke på, at den offentlige debat virkelig vil løfte sig.

Jeg håber nu at få et konkret svar fra fru Charlotte Antonsen på de tre spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Fru Charlotte Antonsen siger, at det jo ikke er det mest folkelige. Jeg mener ikke, fru Charlotte Antonsen bidrager til at gøre det mere folkeligt, hverken med det, fru Charlotte Antonsen svarede her fra talerstolen, eller med det forslag til vedtagelse, der er fremsat.

Det, vi i Dansk Folkeparti forsøger at få regeringen og flertallet for EU-politikken herinde til, er over for befolkningen at agere med en større grad af ærlighed i stedet for at fortsætte årtiers EU-politik her i landet, som drejer sig om, hver gang der er nogle store forandringer på vej i EU-samarbejdet, så at give det indtrykket af, at der ikke er det store på vej, og det går nok, det er bare for at demokratisere lidt, og vi gør det lidt mere hensigtsmæssigt hist og pist.